

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3127/2019
11.03.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Бисерке Живановић и Јелице Бојанић Керкез, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Мелајац, адвокат из ..., против туженог „Интегра моторс“ ДОО Београд, чији је пуномоћник Мирослав Пешић, адвокат из ..., ради предаје ствари, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8912/18 од 22.11.2018. године, у седници одржаној 11.03.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8912/18 од 22.11.2018. године.

ОДБИЈА СЕ захтев туженог за накнаду ревизијских трошкова.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 1698/17 од 19.02.2018. године, ставом првим изреке одбијен је прецизирани тужбени захтев тужиље којим је тражено да се обавезе тужени да тужиљи по основу накнаде штете која је наступила у гарантном року на путничком моторном возилу марке „Dacia“ тип „Logan Е 1.1.4“ број шасије ..., број мотора ..., у замену преда други производ – путничко возило исте марке „Dacia“ тип „Logan Е 1.1.4“, с тим да се ове обавезе може ослободити и исплатом тужиљи новчаног износа од 570.154,00 динара, са законском затезном каматом почев од 05.06.2015. године, па до коначне исплате, као неоснован. Ставом другим изреке, обавезана је тужиља да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 301.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8912/18 од 22.11.2018. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке тако што је обавезан тужени да тужиљи по основу накнаде штете која је наступила у гарантном року на путничком моторном возилу марке „Dacia“ тип „Logan Е 1.1.4“ број шасије ..., број мотора ..., с тим да се ове обавезе може ослободити исплатом тужиљи новчаног износа од 570.154,00 динара, са законском затезном каматом почев од 05.06.2015. године, па до исплате. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и обавезан тужени да тужиљи накнади трошкове парничног поступка у износу од 365.000,00 динара.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, ревизију је благовремено изјавио тужени из свих законских разлога предвиђених чланом 407. ЗПП.

Испитујући правилност побијане пресуде у смислу члана 408. у вези члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредбе парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни битне повреде поступка из члана 374. став 2. тачка 12. ЗПП, на коју се ревизијом указује.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је дана 21.03.2006. године купила од туженог возило марке „Dacia“ тип „Logan Ambijens 1.4“, са роком гаранције од 24 месеца. Возило је одржавано у свему према упутству произвођача и захтеву продавца и редован преглед на возилу у овлашћеном сервису Реноа извршен је 19.03.2007. године. Дана 28.05.2007. године, у раним јутарњим часовима на возилу је избио пожар док је било паркирано испред зграде у којој тужила живи. Возило је оштећено тако да више није употребљиво и од тада се налази на плацу код туженог. Из налаза и мишљења комисије вештака утврђено је да је узрок запаљења возила последица квара на делу електроинсталација које се налазе у кутији са релејима и осигурачима у предњем левом делу мотора возила, те да накнадна уградња радио апарата који је тужила извршила није довела до настанка пожара. Такође, с обзиром да је у међувремену престала производња ове марке и типа возила, вредност предметног возила уз амортизацију од 21,2% у моменту одузимања износила је 570,154,00 динара.

С обзиром на овако утврђено чињенично стање првостепени суд је оценио да је тужила уградњом радија са звучницима у неовлашћеном сервису изгубила право из уговорне гаранције, без обзира што је вештачењем утврђено да накнадна уградња радио апарата у предметном возилу није могла довести до настанка пожара на возилу, па је тужбени захтев тужиле одбио као неоснован.

Другостепени суд је закључио да је првостепени суд на правилно и потпуно утврђено чињенично стање погрешно применио материјално право и то одредбу члана 501. став 1. Закона о облигационим односима и закључио да тужила није прекршила одредбе уговорне гаранције уградњом радија у празну кутију, без икакве преправке, оштећења или замене оригиналних делова. У конкретном случају штета је настала услед утврђеног недостатка самог моторног возила (квар у кутији са релејима) за које је овде тужени издао гаранцију. Такође, тужени није доказао да је до квара дошло тако што је ствар употребљавана супротно техничким упутствима и намени, а тужила је свим предложеним доказима и вештачењем пружила суду довољну чињеничну подлогу за извођење правилног закључка да је до запаљења дошло због квара у кутији са релејима. Имајући ово у виду тужила има право да јој тужени у складу са одредбама уговора о гаранцији преда исправно возило, с тим што се ове обавезе може ослободити и плаћањем износа у вредности предметног возила уз амортизацију, у складу са одредбом члана 501. Закона о облигационим односима.

По оцени Врховног касационог суда, а супротно наводима ревизије, правилно је другостепени суд применио материјално право и закључио да је тужбени захтев тужиље основан.

Наиме, тужени је при продаји наведеног аутомобила тужиљи дао гаранције у вези његове исправности и функционалности, па је тако и одговоран по основу гаранције за исправно функционисање купљеног возила, а одговорности се може ослободити само уколико докаже да је до квара дошло зато што је употребљаван супротно техничким упутствима и намени, а што тужени није доказао у конкретном случају.

Супротно наводима ревизије, до запаљења је дошло због квара у самом возилу што произлази из налаза комисије судских вештака коју су чинили вештаци електро и машинске струке. Тужиља јесте извршила уградњу радија, али том приликом радио апарат је био конектован на оригиналну електричну инсталацију возила, преко оригиналних фабричких прикључака, а ни један део возила није преправљен, па ни кутија са релејима у којој је настао пожар, нити су оригинални делови замењени деловима или уређајима другог порекла. Како вештачењем није утврђено да постоји узрочно последична веза између уградње радија и узрока паљења, већ напротив да је пожар избио у кутији са релејима, то је тужени одговоран за насталу штету и нема искључења одговорности продавца по основу гаранције, како је то правилно закључио и другостепени суд.

Са изложеног, применом одредбе 414. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке. Имајући у виду да тужени није успео по ревизији нису му досуђени ни ревизијски трошкови, па је применом одредбе члана 165. ЗПП, одлучено као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Јасминка Станојевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић